

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1471/98 - ג'

בפני: כבוד השופט מ' חשין

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: רפאלוב אהרון

בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52(א)
לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה
- מעצרים), התשנ"ו 1996 - בבקשה לעיכוב
ביצוע בע"פ 1471/98

תאריך הישיבה: י"ג באלול תשנ"ח (4.9.98)

בשם המבקשת: עו"ד אורי כרמל

בשם המשיב: עו"ד ד"ר חיים משגב

החלטה

לו אמרתי לכתוב על כל השתלשלות הפרשה שלפניי, הייתי נאלץ להאריך והיום הוא יום שישי הקצר. אפנה, איפוא, אל האמור בבקשת המדינה ואל ההחלטות הקודמות שניתנו בענייני של המשיב. כוונתי היא, בעיקר, להחלטתי מיום 25.3.98, החלטה בה קבעתי כי המשיב יהיה ב"מעצר-בית" בקרית מלאכי - בבית אחיו - וכי "יציאה מן הבית ללא היתר מראש תחשב להפרה שתגרוור את מעצרו המידי של המערער [המשיב שלפנינו]". החלטה נמרצת זו נכתבה על רקע הנסיבות שהוצגו בפניי אותה עת.

חדשים חלפו וערעורו של המשיב קבוע עתה לשמיעה ביום שני ה-7 בספטמבר, והיום הוא יום ה-4-

בספטמבר. פירוש הדברים הוא שהערעור יישמע בעוד שלושה ימים.

על דרך העקרון צודקת היא המדינה בבקשתה לבטל את שחרורו בערובה של המשיב. המשיב היה ער להחלטתי מיום 25.3.98 - החלטה אשר חזרה על החלטתו של כב' השופט בייזר מיום 11.9.1997 - וביציאתו את בית אחיו ידע ידוע היטב כי מפר הוא תנאי עיקרי מן התנאים שהושתו עליו בעניין שחרורו בערובה. טוען עורך-הדין משגב כי המשיב הלך לבקר אצל דודתו החולה ומקום מגוריה של זו אינו אלא "כמה בלוקים" מביתו של אחיו. משיב עורך-הדין כרמל, כי המשיב עשה שימוש ברכבו "כדי להגיע לדודה", כמי שמטיל ספק במסע אל הדודה. למותר לומר כי לא אכניס עצמי בין שני הרים גבוהים אלה ולא אכריע בחילוקי הגירסאות, הגם שניתן לציין כי "הדודה החולה" לא מסרה הודעה במשטרה על ביקורו של אחיינה. יהא אשר יהא באשר למסעו של המשיב אל דודתו, לא ניתן לחלוק על כך כי המשיב הפר את התנאי אשר הושת עליו, ולכאורה - ועל-פי החלטתי שלי - דינו כי ייעצר לאלתר. כל כך מן העבר האחד. מן העבר האחר לא נוכל שלא להתעלם מכך שערעורו של המשיב עומד להישמע בעוד שלושה ימים וכי משוחרר הוא בערובה תקופה ארוכה למדי.

הכרעה בבקשת המדינה אינה קלה עלי, ולא משום הפרת תנאי השהות בבית-אחיו של המשיב, אלא מן הרקע הסובב שעניינו יחסי המשיב וגרושתו. קראתי את המסמכים שעורך-הדין כרמל הביא לידיעתי, וניתנת האמת להיאמר שיש בהם כדי לעורר דאגה. יחד-עם-זאת, ובשיקול כולל של הגורמים כולם, ולא בלי היסוסים - אדייק: לא בלי היסוסים ניכרים - אני מחליט שלא להיעתר לבקשת המדינה המבקשת על מעצרו של המשיב עד לסיום הליכי הערעור. יחד-עם-זאת, אני מבקש לצרף תנאים מהותיים אלה לתנאי השחרור בערבות הקיימים כיום:

1. מכוניתו של המשיב תופקד עוד היום בתחנת המשטרה בקרית-מלאכי ולא תשוחרר מהחזקת המשטרה אלא על-פי צו בית-משפט;
2. המשיב לא יעמוד בקשר עם גרושתו, לא במישרין ולא בעקיפין, לא בקשר טלפון ולא אחרת;
3. משטרת קרית-מלאכי תערוך ביקורי-פתע בבית-אחיו של המשיב ככל אשר יראה לה ולא פחות מאשר 4 פעמים ביום, בשעות שאינן קבועות, כדי לוודא שהמשיב נמצא באשר חייב הוא להימצא.
4. הפרת תנאי מתנאי השחרור הקודמים או מתנאים אלה תביא לאלתר למעצרו של המשיב.

קראתי החלטה זו בקול רם בנוכחות המשיב ובא-כוחו, וד"ר משגב הסכים בשם המשיב לתנאים שקבעתי. ד"ר משגב יסביר למשיב את התנאים החדשים שנקבעו.

היום, י"ג באלול תשנ"ח (4.9.98).

שׁוֹפֵט

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן - מזכיר ראשי
G20.98014710